

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Rvpertvs Episc. 12. [i.e. 27.] Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

bus, quas amas. Cor ipsum, non labia petit Deus.
Quomodo te audiri à Deo postulas, cum ipse te non au-
dit. Cyprianus.

S. RUPERTVS EPISC.

127 Martii.

Si quis loquitur, quasi sermones Dei.

S. Petrus. Ep. 1, cap. 5.

Sanguinem suum, quem ad Franciæ Re-
 ges Ducelq; Hiberniæ referebat RUPER-
 tus, tum nobilem esse probavit, quando
 Vangionum Episcopus, Virgis servilem in
 modum per urbem caesus, & in exilium est
 actus. Sed nobilissimo Exuli dignum domi-
 cilium patuit Bojaria. Huc evocatus in ex-
 ilium inde superstitionem misit, & primus
 ferè Boijs patriam suam cælum ipse exul o-
 stendit, regemq; primò Theodonem, tum
 proceres, mox populum magno numero sa-
 cro fonte lustravit. Abhinc sedem & arcem
 Sacrorum Juvaviæ (quæ hodie Salisburgū
 est) posuit, mox Cœnobiū hīc templumq;
 D. Petro; alterum dein montibus, idq; D.
 Maximiliano sacrum, velut præsidium san-
 ctæ Religionis imposuit, prodigiosis igni-
 bus tunc nobile. Sub hæc in patriam ma-
 gnis

gnis itineribus contendit, novasque auxilia-
res copias Virós XII. adduxit, sui planè, ut
aliud nihil dicam, simillimos. His adju-
vantibus bellum sanctum; totam penè Bo-
jariam Christo subegit, templaq; veit pro-
pugnacula pietatis plurima passim exstruxit.
Inter hæc utique & pulcherrimū ornamen-
tum patriæ, & firmissimum munimentum,
Ædes veteris Oetingæ numeratur, DEIPA-
RÆ sacra, ut quando huic omnia se debere
Boij fatentur, multum profectò etiam Ru-
PERTO debeant, qui Religionis Tutelam e-
am, VIRGINEM inquam, princeps conci-
liavit. Obiit ANNO DC. XXVIII. fati sui
certus & diei. Parentare lachrimis omnes
Boij, sed Angeli cantu festivo visi: illi for-
didati, hi candidati, ut nosces illos funeri,
hos animi triumpho adesse.

Ex SURIO.

M E D I T A T I O

De Verbis.

HOMO Christianus nullum unquam Verbum
proferre debet, quod Christum offendat.
Abstine itaque diligenter à malevolis, obscenis &
liberioribus dictis. Verbo peccare nihil facilius;
at admodum difficile est, imò sæpenumerò propè
impossibile, inflicta verbis vulnera sanare. An vel-

O s

les,

les, ut de te alii loquerentur, ut tu de iis quandoque loqueris?

2. Abstine pariter à jocosis, & inutilibus verbis. Si dicendis jocos affuescas, brevi effuties verba ambigua, & Christianæ charitati contraria; imò malles sæpius charitatis leges violare, quàm reticere facetum, & ingeniosum verbum. Supremi iudicii lance inutilia verba ponderabuntur. *Pone Domine custodiam ori meo. David.*

3. Ut Verbo non offendas, nec toties nec tamdiu cum aliis loquaris; in multiloquio non deerit peccatum, aut in Deum, aut in proximum. Si parum loquaris, sapiens & cordatus existimabere; stultus, & imprudens, si multum; & à multis contemnèris. Sæpissimè te pœnitebit, locutam fuisse; tacuisse nunquam. Deum loquere, quare, si quid silentio melius, aut excellentius habes: at, ubi filere præstat, quàm loqui, silentio acquiesce. *Greg.*

S. GUNTRAMUS CONFESS:

28 Martii.

Vnusquisq; vestrum proximo placeat in bonum ad ædificationem.

Paul. ad Rom. cap. 12.

Qui Reges salvam majestatem & regna sua volunt, rectè arces ædificant & propu-